

Dosarul nr. 2ra-1125/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

DECIZIE

25 septembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Victor Vașciaev,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Vașciaev
împotriva lui Leonid Meimis privind restituirea împrumutului bănesc și încasarea
dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către avocatul Igor Verejanu în interesele lui
Victor Vașciaev, fiind menținută hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2016 Victor Vașciaev a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Leonid Meimis privind restituirea împrumutului bănesc și încasarea
dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 10 iulie 2013 a împrumutat
pârâtului suma de 6000 de euro, cu termenul de rambursare la 10 august 2013, însă
până în prezent pârâtul nu a restituit suma împrumutată necătând la asigurările
făcute.

Prin reclamația din 30 iulie 2015, recepționată de către pârât la data de 05
august 2015, ultimului i-a fost acordat termen de 10 zile pentru achitarea benevolă
a datoriei și dobânzii de întârziere, însă solicitarea a fost lăsată fără răspuns.

La 29 iulie 2016 a expediat în adresa pârâtului o pretenție repetată,
recepționată la 30 iulie 2016, cu solicitarea restituirii împrumutului până la 08
august 2016 și achitarea benevolă a dobânzii de întârziere.

La data de 03 august 2016 pârâtul a expediat în adresa sa o scrisoare, prin care
a recunoscut faptul împrumutului în sumă de 6000 de euro.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei împrumutate în mărime de 6000 de euro, dobânzii de întârziere în sumă de 3401,42 de euro și a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Anatolie Vașciaev, reprezentat de avocatul Igor Verejeanu, s-a casat hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea depusă de către Victor Vașciaev a fost admisă și încasate de la Leonid Meimis în beneficiul lui Victor Vașciaev suma datorată în mărime de 6000 de euro, dobânda de întârziere în sumă de 3401,42 de euro, echivalentul în lei moldovenești conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 11 224,70 de lei, cât și încasarea la bugetul public a taxei de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 4344,86 de lei.

Prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Leonid Meimis, reprezentat de avocatul Eugeniu Catana.

S-a casat integral decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Igor Verejeanu în interesele lui Victor Vașciaev și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat legală și întemeiată soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii depuse de către Victor Vașciaev.

A menționat că, faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris (recipisă), semnat de părți (împrumutat și împrumutător), contractul de împrumut (recipisa) fiind un contract sinalagmatic, ce se caracterizează prin reciprocitatea și interdependența drepturilor și obligațiilor ce revin celor două părți, generează drepturi și obligații corelative pentru fiecare parte.

A conchis că înscrisul, care confirmă încheierea contractului de împrumut, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv clauzelor esențiale ale contractului de împrumut, respectiv instanța de fond just a concluzionat că din textul înscrisului, pretins de reclamant/apelant a fi un contract de împrumut, nu rezultă cu certitudine că suma de 6 000 de euro a fost primită de către Leonid Meimis cu titlul de împrumut, dimpotrivă, din înscrisul menționat rezultă că, ultimul doar garantează restituirea împrumutului. Cu atât mai mult că din pretinsa recipisă rezultă că anterior ar fi fost încheiat alt contract de împrumut, iar prin recipisa din 10 iunie 2013, Leonid Meimis asigură doar restituirea sumei, care nu poate fi apreciată nici ca recunoaștere a datoriei, în condițiile în care un contract de împrumut valabil încheiat nu a fost anexat la actele cauzei.

În opinia instanței de apel, pretenția lui Victor Vașciaev de restituire a sumei de 6000 de euro, nu are nici un temei legal, deoarece nu s-a confirmat transmiterea cu titlu de împrumut a mijloacelor bănești lui Leonid Meimis, pe cale de consecință Colegiul civil a considerând nefondată și pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 3401,42 de euro.

La 19 martie 2019 Victor Vașciaev a declarat recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii și încasarea din contul lui Leonid Meimis a sumelor datorate și cheltuielilor de judecată suportate în instanța de fond și în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor inferioare și a menționat că Leonid Meimis a dus în eroare instanțele de judecată, făcând trimitere la faptul că nu a împrumutat bani, dar de fapt sunt banii care îi datora Serghei Suveica feciorului reclamantului, Anatolie Vașciaev, în baza contractului de împrumut din anul 2010.

A susținut că instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A mai indicat că Leonid Meimis a recunoscut în formă scrisă valabilitatea contractului de împrumut, precum și faptul că a luat cu împrumut suma de 6000 de euro și anume prin recipisa din 10 iulie 2013 și prin răspunsul din 12 august 2015 la somația din 30 iulie 2015.

Potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 14 ianuarie 2019 (f.d. 172), fiind recepționată de către reprezentantul recurentului, avocatul Igor Verejan la 19 ianuarie 2019 (f.d.183) astfel, recursul declarat de Victor Vașciaev la 19 martie 2019 se consideră a fi depus în termen.

La 10 iunie 2019, Leonid Meimis, reprezentat de avocatul Eugeniu Catana, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Victor Vașciaev ca inadmisibil și menținerea deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Prin încheierea din 03 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Victor Vașciaev a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile cazului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Victor Vașciaev, casând decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și va pronunța o nouă hotărâre de admiterea acțiunii.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Actele administrate la dosar confirmă faptul că la 09 august 2016, Victor Vașciaev a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Meimis, prin care a solicitat restituirea împrumutului în sumă de 6000 de euro, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 3401,42 de euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a respins cererea de chemare în judecată depusă de Victor Vașciaev, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Anatolie Vașciaev, reprezentat de către avocatul Igor Verejeanu, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de către Victor Vașciaev, a fost admisă.

Ulterior, prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Leonid Meimis, reprezentat de avocatul Eugeniu Catana, s-a casat integral decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Iar, prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Igor Verejeanu în interesele lui Victor Vașciaev și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Din materialele cauzei se confirmă faptul că la 10 iulie 2013, Leonid Meimis a garantat restituirea împrumutului lui Victor Vașciaev în sumă de 6000 de euro, termenul de rambursare fiind 10 august 2013 (f.d.6).

Prin reclamația din 30 iulie 2015, recepționată de pârât la 05 august 2015, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție, pârâtului i s-a acordat termen de 10 zile pentru achitarea benevolă a datoriei și dobânzii de întârziere (f.d. 9).

La 12 august 2015, Leonid Meimis a expediat reclamantului răspuns la pretenția din 30 iulie 2015, prin care a solicitat termen până la data de 25 octombrie 2015 pentru achitarea datoriei rezultată din contractul din anul 2010 și datoria personală rezultată din recipisa din 10 iulie 2013 (f.d. 42).

La 29 iulie 2016 reclamantul a expediat în adresa pârâtului pretenție repetată, recepționată de ultimul la data de 30 iulie 2016 fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție, unde i s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei și a dobânzii de întârziere până la data de 08 august 2016 (f.d. 10).

La 02 august 2016 pârâtul a expediat în adresa reclamantului o scrisoare prin care nu recunoaște faptul împrumutului în sumă de 6000 de euro (f.d. 11).

Colegiul reiterează că este incontestabil stabilit faptul încheierii la 10 iulie 2013 între Victor Vașciaev și Leonid Meimis a contractului de împrumut (sub formă de recipisă), cu data scadentă la 10 august 2013, respectiv este dreptul împrumutătorului de a pretinde de la împrumutat rambursarea împrumutului acordat.

În plus, principiul *iura novit curia* prescrie că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situației de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situația de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Conform art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest sens, în baza mijloacelor de probă administrate pentru confirmarea sau combaterea afirmațiilor ambelor părți, instanța urmează să stabilească situația de fapt, reținând din împrejurările de fapt prezentate de părți numai pe acelea care au fost probate, fără să poată da o altă calificare juridică, iar apoi va aplica textul de lege corespunzător acestei situații, indiferent de eventualele dispoziții legale indicate de părți.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră oportun de a evidenția prevederile art.art. 512 alin. (1), 513 alin. (1) Cod civil, care statuează expres că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art.art. 514, 572 alin.(2) Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art.art. 867 alin. (1), 869 alin. (1), 871 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și pînă la expirarea termenului.

Corelând normele de drept citate cu situația de fapt stabilită, în condițiile în care suntem în prezența unui raport juridic de împrumut, Colegiul apreciază ca fiind irelevantă aserțiunea instanțelor ierarhic inferioare bazată pe poziția pârâtului și anume inexistența contractului de împrumut și lipsa datelor expuse în recipisă

privind informațiile despre părțile contractului de împrumut, suma concretă a împrumutului, dispunând în consecință respingerea acțiunii, ca neîntemeiată. Or, la materialele dosarului este anexată recipisa din 10 iunie 2013 (f.d.6), și răspunsul pîrîtului din 12 august 2015 privind recunoașterea datoriei (f.d.42)

La acest capitol, instanța de recurs, analizând conținutul recipisei, a stabilit cu certitudine că, Meimis Leonid XXX a garantat restituirea împrumutului lui Vașciaev Victor XXX în mărime de 6 000 de euro la 10 august 2013 (f.d.6). Aici, este de remarcat că existența datoriei lui Leonid Meimis față de Victor Vașciaev a fost confirmată și prin răspunsul din 12 august 2015 la pretenția din 30 iulie 2015, prin care Meimis Leonid a solicitat acordarea termenului până la data de 25 octombrie 2015 pentru achitarea datoriei rezultate din contractul de împrumut din a.2010 și datoriei personale rezultată din recipisa din 10 iulie 2013 (f.d.42).

Astfel, Colegiul reține ca fiind justificată cerința reclamantului privind încasarea datoriei sub formă de împrumut în baza recipisei din 10 iulie 2013, în sumă de 6 000 de euro din contul lui Leonid Meimis.

De asemenea, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată și cerința reclamantului în partea încasării dobânzii de întârziere, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 602 alin. (1) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Conform art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Art. 619 Cod civil, statuează că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobînda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Instanța de recurs precizează că reclamantul prin cererea de chemare în judecată, a solicitat încasarea de la Leonid Meimis dobînda de întârziere în sumă de 3401,42 de euro calculată începînd cu 11 august 2013 până la 29 iulie 2016, conform tabelului de calcul expus în cererea de chemare în judecată (f.d. 3-4). Respectiv, Colegiul reține că pârâtul nu a restituit datoria în termenul stabilit, astfel se atestă că cerința privind încasarea dobânzii de întârziere este întemeiată.

Prin urmare, se va încasa din contul lui Leonid Meimis în beneficiul lui Victor Vașciaev suma de 3401,42 de euro cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 11 august 2013 până la 29 iulie 2016, conform calculului anexat la materialele cauzei.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul reține următoarele.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de

cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat”.

Potrivit art. 63 alin. (5) al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților; copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). De asemenea, pentru determinarea quantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, și alți factori la discreția instanței.

Colegiul remarcă că potrivit bonului de plată din 18 noiembrie 2016 (f.d. 45), se atesta achitarea serviciilor juridice de către reclamant în mărime de 5000 de lei. Astfel, reieșind din faptul că în cadrul prezentei acțiuni, reclamantul fost reprezentat de către avocat, acesta prezentându-se în ședințele judiciare, ținând cont de art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța consideră necesare, rezonabile și realmente angajate cheltuielile de asistență juridică pe marginea prezentei cereri de chemare în judecată în quantum de 5000 de lei. Mai mult, având în vedere durata în timp a examinării cauzei, volumul asistenței juridice acordat, numărul de ședințe la care a participat avocatul, complexitatea cauzei reieșind din suma solicitată, se conchide că suma cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei este una rezonabilă.

Totodată, având în vedere că legislația națională nu prevede mecanisme clare și explicite cu privire la determinarea criteriilor de apreciere a caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, aceasta urmând a fi apreciată de instanță din cumulul de probe administrat, ținând cont circumstanțele care ar demonstra măsura în care avocatul a fost antrenat la soluționarea cauzei respective.

În contextul prevederilor art. 94 alin. (1) și (4) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

Colegiul notează că prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins acțiunea reclamantului, Victor Vașciaev.

De altfel, în conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În acest sens, Colegiul precizează că reclamantul prin încheierea din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost scutit de la plata taxei de stat, în mărime de 4668 de lei (f.d. 76-78), iar, prin încheierea din 27 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost scutit parțial de la plata taxei de stat, în mărime de 1255,55 de lei, fiind obligat doar la plata sumei de 1500 de lei cu titlu de taxă de stat, care a și achitat-o la 16 aprilie 2019 (f.d. 175, 192-194).

În această ordine de idei, având în vedere că soluția pronunțată de instanța de recurs este diferită de hotărârea instanței de fond și instanța de apel, Colegiul va stabili sumele ce urmează a fi încasate de la pârât cu titlu de taxă de stat și va încasa de la pârât în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5925,55 de lei, iar în beneficiul reclamantului suma de 7724,70 de lei.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Victor Vașciaev și va casa decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Victor Vașciaev.

Se casează decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Vașciaev împotriva lui Leonid Meimis privind restituirea împrumutului bănesc și încasarea dobânzii de întârziere, cu emiterea unei hotărâri noi prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Vașciaev împotriva lui Leonid Meimis privind restituirea împrumutului bănesc și încasarea dobânzii de întârziere.

Se încasează de la Leonid Meimis, cod personal (IDNP) – XXX, în beneficiul lui Victor Vașciaev, cod personal (IDNP) – XXX, cu titlu de împrumut suma de 6 000 (șase mii) euro și suma de 3401,42 (trei mii patru sute unu și 42) euro cu titlu de dobândă de întârziere, iar în total suma de 9401,42 (nouă mii patru sute unu, 42) euro, care urmează a fi convertiți în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii.

Se încasează de la Leonid Meimis, cod personal (IDNP) – XXX, în beneficiul lui Victor Vașciaev, cod personal (IDNP) – XXX, cheltuieli de judecată în sumă de

12 724,70 (doisprezece mii șapte sute douăzeci și patru) de lei 70 bani, dintre care suma de 7 724,70 (șapte mii șapte sute douăzeci și patru) de lei 70 bani achitați drept taxă de stat și suma de 5000 (cinci mii) de lei, cheltuieli de asistență juridică.

Se încasează de la Leonid Meimis în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5925,55 (cinci mii nouă sute douăzeci și cinci) de lei 55 bani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Victor Burduh